

зміцнити фінансові основи місцевого самоврядування шляхом:

- посилення захищеності органів місцевого самоврядування у підвищенні рівня власних доходів;
- щорічного збільшення питомої ваги загального фонду місцевих бюджетів у зведеному бюджеті України;

– підвищення рівня самодостатності місцевих бюджетів шляхом удосконалення податкового законодавства відповідно до напрямів реформування податкової системи та впливати на ефективне та цільове використання бюджетних коштів на місцевому рівні.

Література:

1. Александрова М. М. Гроші. Фінанси. Кредит: посібник / М. М. Александрова., Г. Г. Кірейцев, С. О. Маслова. - Житомир: ЖПІ, 2009. - 250 с.
2. Вітвицька Н. С. Контроль і ревізія: посібник / Н. С. Вітвицька, О. Е. Кузьмінська. – К.: КНЕУ, 2010. – 166 с.
3. Ковалюк О. М. Роль контролю у фінансовому механізмі економіки / О. М. Ковалюк// Фінанси України. – 2009. - №7. – С. 51-58.

УДК 336.7.02(477)

ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ГРОШОВО-КРЕДИТНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Якімов П.- ст. 4 курсу, гр. Фвн-41

Науковий керівник – к.е.н., доцент Мацедонська Н.В.

Вінницький навчально - науковий інститут економіки THEU

Економічний розвиток в сучасних умовах відзначається глобальними макроекономічними перетвореннями, що стали причиною перерозподілу фінансових, сировинних, людських ресурсів, посилення конкуренції між країнами і регіональними угрупованнями.

Незворотній об'єктивний процес трансформації світового господарства посилює невизначеність щодо перспективи розвитку країн, особливо з перехідними економіками. За таких умов вирішальне значення для забезпечення національних інтересів і забезпечення стабільного зростання має створення ефективної системи фінансової безпеки.

З метою виявлення місця грошово-кредитної безпеки у структурі фінансової безпеки, доцільно попередньо ознайомитись з поняттям фінансова безпека держави [1, с.121].

Поняття фінансової безпеки так само широке, як, власне, й тлумачення фінансів як системи економічних відносин, що виникають в процесі створення та використання централізованих і децентралізованих фондів грошових коштів. А відтак - фінансова безпека являє собою надзвичайно складну багаторівневу систему, яку утворюють ряд підсистем, кожна з котрих має власну структуру і логіку розвитку.

Грошово-кредитна безпека є одним з ключових компонентів системи фінансової безпеки, яка в умовах динамічних перетворень політичного і економічного ландшафту сприяє збереженню стійкості до внутрішніх та зовнішніх загроз, що створюють небезпеку для реалізації національних інтересів у економічній сфері [1, с.133].

Для забезпечення грошово-кредитної безпеки повинні застосовуватися наступні умови:

- обсяг обігових коштів підприємств усіх форм власності повинен знаходитися на рівні, який забезпечує їх нормальне функціонування;
- рівень кредиторської та дебіторської заборгованості не перевищує встановлені нормативи;
- стабільне зростання обсягів безготівкових розрахунків при сплаті населення за товари та послуги;
- поступове зменшення обсягу тіньової економіки;
- повернення вітчизняних валютних коштів з-за кордону;

- емісія не перевищує встановлені нормативи;
- рівень доларизації грошового обігу не повинен перевищувати 10 % грошової маси в національній валюті;
- дотримання балансу між грошовими доходами та витратами населення;

- обсяг наданих економіці кредитів мають забезпечувати фінансування обігових коштів підприємств (установ, організацій) у необхідних для їх стабільного функціонування розмірах [1, с.135].

Забезпечення стабільності національної грошової одиниці є одним із завдань грошово-кредитної безпеки держави, однак з метою посилення конкурентоспроможності національної економіки та здатності фінансової системи протидіяти зовнішнім впливам Національним банком було запроваджено перехід до гнучкого валютного курсу, що одразу відобразилось на його динаміці.

Такі дії регулятора за нинішніх умов можна вважати цілком виправданими, оскільки витрачання валютних резервів на підтримання національної грошової одиниці, з огляду на їх значне скорочення, стає все більш проблематичним. Політика фіксованого обмінного курсу (режим валютного таргетування) реалізовувалась в Україні принаймні останні 15 років, але в рамках співробітництва з МВФ українською владою було взято зобов'язання дотримуючись плаваючого обмінного курсу поступово здійснювати перехід до режиму таргетування інфляції [2, с.90].

Таким чином, до основних напрямів зміцнення фінансової безпеки України можна віднести: підвищення монетизації економіки; застосування цільового підходу до емісії грошової маси; відновлення ліквідності банківського сектору економіки та запобігання банкрутства системних банків; зменшення долі іноземних банківських установ в загальному обсязі капіталу банківської системи країни [2, с.92].

Отже, можна зробити висновок, що проблема належної підтримки грошово-кредитної складової фінансової безпеки держави є актуальною, оскільки зростає необхідність впровадження комплексу заходів, спрямованих на усунення недоліків в управлінні грошово-кредитною сферою і забезпечення протидії її тінізації.

Література:

1. Сухоруков А.І. Фінансова безпека держави: навчальний посібник / А.І. Сухоруков, О.Д. Ладок. – К.: Центр учбової літератури. - 2007. – 192 с.
2. Лазарева А.П. Фінансова безпека країни: загрози та основні напрями зміцнення / А.П. Лазарева // Вісник Приазовського державного технічного університету. Серія: Економічні науки. – 2014. – Вип. 27. – С. 88-94.